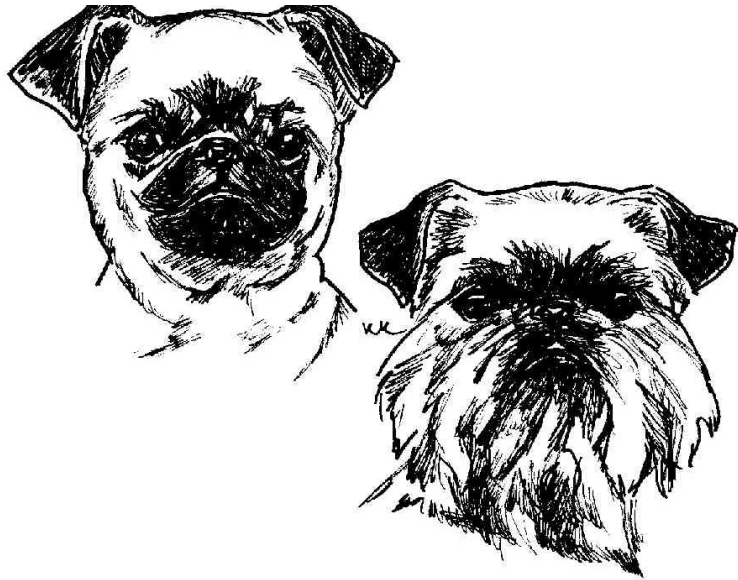

Kenelle Griffon?

Laiskalle ulkoiluttajalle moni on suosittelimassa kääpiökoiraa. On kuitenkin vaikea kuvitella, iloista, tyytyväistä ja tervettä griffonia, mikäli se ei saa purkaa tarmoaan metsissä ja puistoissa. Griffon on varsinainen osallistuja: se on jatkuvasti keikkumassa ympärillä ja ehdottamassa leikkejä. On myös muistettava, että pieni koira ei ole lasten leikkikalua. Epävarmuus omasta asemasta ja turvallisuudesta on omiaan tekemään kaikkein kultaistemmastakin koirapienokaisesta varautuneen ja ärtäytyneen. Griffon, kuten kaikki muutkin koirat, tarvitsevat omat nokkaunensa, oman lepopaikkansa ja oman rauhansa.

Jos haluat koiran, jolla on pienessä sydämessään leijonan mitalla hurjaa elämäniloa ja pursuavaa rakkautta, ja jos haluat koiran, joka säilyttää vilkkaan viikarinmielen vielä parran harmaannuttua, ota griffon.

~ Saat vauhtia ja voimaa taskukoossa!

Lisätietoja Griffoneista löydät kotisivuiltamme:
www.griffonyhdistys.com

Suomen Griffonyhdistys ry

Vauhtia ja voimaa taskukoossa

Kääpiökoirien suuressa ryhmässä on yksi rotu, jossa ei ole mitään muuta pientä kuin koko. Kyseessä on tietenkin griffoni. Siinä sitä on voimaa ja tehoa kuin pienessä kylässä. Eikä siis ole ihme, että griffonit ovat saaneet emännikseen ja isännikseen väkeä, joiden yhdistyskin on tätä nykyä täynnä menoa ja tehoa.

Kerrassan kiva yhdistys

Suomen Griffonyhdistys perustettiin jo vuonna 1970. Yhdistyksen näkyvämpiä muotoja on nykyään erikoisnäyttely Suomen Kääpiökoirayhdistys r.y :n erikoisnäyttelyn yhteydessä sekä yhdistyksen oma Open Show. Yhdistyksen jäsenmäärä puolestaan kertoo siitä että, yhdistyksen olemassaolosta on pystytty tiedottamaan ja että se edelleenkin koetaan tärkeäksi.

"Täti hyvä, tämä on griffon"

Griffon ei varsinkaan koiraharrastajien ulkopuolella ole edelleenkään kovin tunnettu otus. Sen huomaa varsin selvästi jokainen griffontaluttaja. Joskus vastaantulijat luulevat narun päässä häärijää "laihaksi mopsiksi" ellei peräti bokserinpennuksi. Ja se karkeakarvainen griffonversio on tavallisimmin terrieri tai kääpiösnautseri. No viehättäviä koiria toki kaikki nämä, joihin meitä verrataan. Ja tarkemmin ajatellen yhtäläisyyksiäkin on enemmän kuin neljä tassua.

Rottasodasta palatsiin

Rotuna griffon on jo täyttänyt 500 vuotta. Sen ensimmäiset sukulaisentapaiset pyydystivät rottia Alankomaiden vilkkaiden satamien makasiineissa. Noista päivistä on griffonin perintönä yhä säilynyt nopeus, ketteryys ja voima, varsinkin pienten leukojen puruvoima, jonka on täytynyt kiukuttaa Antwerpenin lihavia rottia. Vähitellen griffon kiipesi arvoasteikossa. Ajurit nimittäin huomasivat, että se on vallan mainio karryvahti. Niinpä isäntä saattoi rauhassa poistua tuopilliselle ja jättää omaisuutensa huoletta ärhäkän, arvonsa tuntevan apupojan vahdittavaksi. Ja varsin tehokas vahtikoira griffon on edelleen!

Todellinen onni kohtasi griffonia, kun Belgian kuningatar Henriette Marie ihastui rotuun 1870-luvulla. Siitä lähtien nämä iloiset vilistäjät ovatkin säilyttäneet paikkansa Belgian ja Hollannin siniveristen salongeissa.

Paljon vanhaa, vähän lainattua

Jo vuonna 1443 taidemaalari Jan van Eyck kuvasi maalauksessaan Griffonin tapaisen koiran. Noiden aikojen jälkeen rotua on kuitenkin pienennetty siitosvalinnoilla ja risteyttämällä se affenpinserin kanssa. Liitostaan mopsin kanssa griffon sai lyhyen kuononsa ja sileän turkkinsa. Nykyinen pyöreähkö pää on taas muisto suhteesta englantilaisiin kääpiöspanielieihin.

Punaista-mustaa

Karkea- ja sileäkarvainen ovat saman rodun eri karvamuunnoksia. Kaikkia karvanlaatuja ja värejä on sallittua risteyttää keskenään. Samassa pentueessa voi esiintyä molempia karvanlaatuja ja kaikkia värejä! Griffonit rekisteröidään ja ilmoitetaan näyttelyyn kolmena erillisenä rotuna, joilla kaikilla on omat sertifikaatit ja cacib:t.

Griffon Belge

Griffon Belge on karkeakarvainen joko kokonaan musta tai musta punaisin merkein (black&tan). Belgeksi rekisteröidään myös mustan ja punaruskean sekoitus.

Griffon Bruxellois

On karkeakarvainen ja väriltään yksinomaan punainen/punaruskea.

Petit Brabançon

Eli kotoisemmin sileäkarvainen griffon. Tämän muunnoksen väreihin kuuluvat samat värit kuin karkeakarvaisillakin eli punaruskea, kokonaan musta ja musta punaisin merkein (black&tan).

Entäs mitä sitten on karvojen alla?

Siellä on lyhyt, tiivis ja voimakas ilonpitäjä. Säkäkorkeutta ei ole rajattu, mutta painoksi on määritetty noin 3,5-6 kiloa. Griffonin pää on iso ja pyöreä. Olennaisinta griffonissa on sen naama: nenäkäs ilme, tarmokas leuka, tärkeä pystynenä sekä isot tummat silmät, jotka tuikkivat milloin ilkkurisesti, milloin murheellisesti, mutta aina sydämeenkäyvästi.

Koriste-esine vai lenkkikaveri?

Niin pieni kun griffon onkin, se ei suinkaan ole särkyvää tavaraa. Kyllähän se tietysti viihtyy silkkityynyllä samettisohvassa, mutta onnellisempi se on sentään lenkkitossuissaan! Näyttelyn paras griffon on - silloin kun tuomarina on tuntija-lihaksikas, kiinteä, voimakas ja eloisa. Ja nämä ominaisuudet tulevat vain reippaalla meiningillä. Joten lenkkikaverihan se griffon on! Pakkasella on kuitenkin hyvä suojata vaikkapa villapuserolla ja lenkkikin on lyhennettävä sellaiseksi, ettei tassuja tarvitse välillä sulatella takin sisällä.